

OKAMŽIK JEDNOHO ZÁZRAKU

TEORETICKÁ VÝCHODISKA

Jak poznám, že je někdo z jiné kultury? Podle barvy očí, vlasů, odlišné země původu, odlišného občanství nebo rozdílného chování? Podle čeho zařazují lidi kolem mě do kategorií „našinec“ a „cizí“? To jsou otázky, na které se již dlouho hledají teoretická východiska a koncepty. Zdá se, že v posledních deseti letech dochází k výraznému posunu, jak přemýšlet nad odpověďmi na tyto otázky.

Dlouhou dobu převládal v odborné diskuzi sklon směřovat kulturu a zemi původu. Tento trend pronikl do našeho jazyka generalizacemi, jež často slyšíme v médiích, na ulici, kterým se ale z důvodů zjednodušení těžko ubráníme i v běžném hovoru. Věty typu „oni ti Němci jsou punktlich“ nebo „zase přišel pozdě, to víte, „jižan“ anebo dokonce „oni ti štíří to mají v životě zkrátka těžké“ napovídají, že uvažujeme ve skupinových kategoriích. To samo o sobě není špatné, pokud takové uvažování reflektujeme a nevyvozujeme ze zjednodušujících zobecnění přímé důsledky pro naše chování. Pokud tak činíme, můžeme se často setkat s nečekaným překvapením – náš německý kolega přijde na schůzku o půl hodiny později a my budeme na rohu stepovat s naším španělským kolegou a nadávat na toho nedochvilného Němce apod. Takové situace se stávají a po pádu železné opony a se začátkem globalizace jsme jejich svědky čím dál tím častěji. Proto se kromě tzv. kulturně standardního konceptu začal hledat i jiný koncept. Koncept, který by umožňoval reflektovat situace vymykající se našim předsudkům.

Právě takto vznikl nový způsob pohledu na kulturní rozdíly. Nalezneme ho pod termínem „transkulturní přístup“ nebo přístup mnoha identit (multiple-identities approach).

Vrací se v pojetí kultury k jejímu základu – tedy k rozdílnostem v chování a tradicích. Ty člověk získává nejen narozením v určitém státě, ale také narozením do určitého sociálního kontextu, příslušností k různým profesním a zájmovým skupinám, náboženskému přesvědčení a praxi apod. To vše vytváří naši identitu.

Film, jenž se vám dostává do rukou, pracuje s rozdílem mezi oběma pojetími zcela specifickým způsobem. Přináší příběh, ve kterém je umožněno protagonistovi Vojtovi velmi zblízka zakusit rozdíl mezi tím, co si sám o druhých myslí a korekci této zkušenosti, když zjistí, co se těm druhým opravdu honí hlavou. Jeho vlastní rychlé soudy – řkejme jim předsudky – jsou konfrontovány s odlišností reality, a to vše na pozadí první lásky. **Cílem práce s filmem je naučit vnímat právě tento rozdíl – mezi tím, co vidím a tím, co na základě viděného o druhých usuzuji.**

Předsudky se mohou týkat nejrůznějších oblastí života – od tloušťky přes sociální postavení, až po odlišnou barvu pleti nebo etnickou skupinu.

JAK S FILMEM PRACOVAT

Přestože film nabízí velké množství detailů, podněcujících k nejrůznějším formám práce, rozhodli jsme se metodikou podpořit výše uvedený hlavní cíl filmu a nezahlnout pedagogy množstvím metod, které by z filmu mohly nepřímou vyplývat, nicméně by s ním nebyly nutně a integrálně propojeny. Proto jsme se rozhodli nabídnout menší množství metod pracujících přímo s filmem nebo z něj přímo vyplývajících.

Při práci s filmem musí pedagogové učinit **základní rozhodnutí** – s filmem můžete pracovat jako s **celkem** – tedy jednou se na něj podívat a zasadit ho do nějakého metodického konceptu anebo **film využít ve větším počtu hodin** a pracovat s nejrůznějšími rovinami překvapení, která jsou ve filmu skryta. Film pak můžete zasazovat do nejrůznějších metod, ale také s ním pracovat v nejrůznějších předmětech – od výtvarné výchovy až po občanskou výchovu. Metodika je podle této logiky rozdělena do dvou částí – první část k filmu jako celku přináší ty metody, které mají pomoci zasadit film do širšího kontextu a pomoci s jeho reflexí. Metody k jednotlivým částem filmu (první a druhé) jsou stavěny v sekvencích – žáci budou vždy znát jen část filmu a s ní poté budou pracovat do větší hloubky.

V metodice najdete jednotlivé metodické listy s uvedenými aktivitami včetně typů, do jakého výukového předmětu se hodí. Uvědomujeme si, že pro některé pedagogy může být práce s tématem složitá díky pocitu nedostatečného teoretického zázemí pro oblast multikulturní výchovy. Proto jsme na konec jednotlivých aktivit přiřadili část s názvem Teoretická vsuvka. Ta by měla pomoci hlavně se základní orientací v dané problematice při vedení diskuse se žáky. Podrobné rozpracování jednotlivých teoretických témat by šlo nad rámec této metodiky, nicméně pro pedagogy, kteří by se rádi dozvěděli o jednotlivých tématech něco víc, můžeme doporučit další zdroje informací (www.czechkid.cz nebo www.varianty.cz).

Věříme, že se vám s filmem bude dobře pracovat.

Za odbornou skupinu

Mgr. Dana Moree
Mgr. Martina Holcová
PhDr. Hana Synková
Mgr. Lada Vyhnánková

AKTIVITA „O ČEM JE FILM“

CÍL

Uvědomit si rozdíl mezi transkulturním a kulturně standardním pohledem na kulturu

FORMA

Diskuze v celé třídě, práce v malých skupinách

PŘEDMĚTY

Občanská výchova, výtvarná výchova

DOBA TRVÁNÍ

Verze pro občanskou výchovu – 45 minut

Verze pro výtvarnou výchovu – 2 x 45 minut

AKTIVITA „O ČEM JE FILM“

AKTIVITA

KROK 1: Podívejte se společně se žáky na film „Okamžik jednoho zázraku“.

KROK 2: Diskutujte spolu se žáky ve třídě následující otázky:

Jak na vás film působil?

Byla místa, která vás ve filmu překvapila, kde jste očekávali, že se bude děj odehrávat jiným směrem? Proč vás to zaskočilo?

KROK 3: Rozdělte žáky do malých skupin po cca 5 osobách.

Do skupinek zadejte následující otázku:

Co si myslíte, že je hlavním tématem filmu?

Vymyslete palcový titulek do týdeníku a dva řádky představující film.

Alternativa do výtvarné výchovy – vytvořte plakát k filmu.

POZNÁMKA

Na práci ve skupinkách nechte cca 10 minut, v případě využití pro výtvarnou výchovu se jedná o aktivitu na dvě vyučovací hodiny.

Krok 3: Diskutujte společně se žáky odpovědi na otázku „Co je hlavním tématem filmu?“, všimněte si společně, v čem se jednotlivé odpovědi ze skupinek odlišují.

TEORETICKÁ VSUVKA

Hlavním momentem překvapení filmu je to, že se každému honí hlavou něco nečekaného, co přesně neodpovídá stereotypům, které jednotlivým postavám v první třetině filmu přisuzuje Vojta. Cílem filmu je podpořit citlivost na vnímání jednotlivce. Tímto směrem lze vézt i diskuzi ve třídě.

Diskuzi lze však také využít pro zdůraznění odlišností v rámci třídy. Mezi žáky mohou být různé pohledy na film. Ty je dobré neopravovat, ale naopak využít v tom smyslu, že každý z nás interpretuje film na základě vlastních životních zkušeností a už v tom samotném je obsažena pluralita.

AKTIVITA „CO VIDÍM A JAKÝ JSI“

CÍL

Uvědomit si rozdíl mezi tím, co vidím, a interpretací viděného

FORMA

Diskuze v celé třídě

PŘEDMĚTY

Občanská výchova

DOBA TRVÁNÍ

Občanská výchova – 45 minut

AKTIVITA

„CO VIDÍM A JAKÝ JSI“

AKTIVITA

KROK 1: Ukažte žákům úvodní obrázek k filmu (partu dětí) a zeptejte se jich, co vidí na obrázku.

KROK 2: Žáci budou odpovídat – s velkou pravděpodobností budou reagovat pomocí toho, co vidí (kluk v modré košili, holka s blond vlasy), ale do těchto odpovědí budou přidávat i interpretaci viděného (sympatická holka, šprtka, nabubřelý kluk apod.)

KROK 3: Vyberte jeden nebo dva z interpretujících výrazů a zeptejte se žáků, podle čeho usuzují také na vlastnosti dětí, které na obrázku vidí.

KROK 4: Vysvětlete žákům rozdíl mezi tím, co skutečně vidí a co interpretují /usuzují z viděného. Zkuste dát výklad do souvislosti s rasismem – přesně tento způsob uvažování souvisí s tím, že někoho na základě barvy pleti nebo zařazení do určité etnické kategorie usuzuje automaticky i na určité chování.

TEORETICKÁ VSUVKA

Jednou ze základních dovedností pro interkulturní setkání je schopnost odlišit vjem od jeho interpretace. Pokud na obrázku vidím dívku v modrém tričku a růžových botách, jedná se o vjem. Pokud mi tato dívka na základě obrázku připadá sympatická, jedná se už o interpretaci. To samo o sobě není špatné, je však potřeba tyto dvě roviny odlišovat. A protože interkulturní setkání s sebou nese i velké množství nejistot a naše interpretace jsou v těchto situacích obvykle ještě dále od reality, než v běžném kontaktu, je potřeba tuto dovednost trénovat. I to je důvod, proč je důležité položit otázku do diskuze s využitím slovesa vidět – tedy – co vidíte na obrázku.

AKTIVITA „VYMODELUJ SI HO I.“

CÍL

Uvědomit si rozdíl mezi tím, co vidím a interpretací viděného

FORMA

Individuální práce, práce v malých skupinách, diskuze v celé třídě

PŘEDMĚTY

Výtvarná výchova, literatura, český jazyk

DOBA TRVÁNÍ

Jedná se dlouhodobější aktivitu hodící se např. do výtvarné výchovy nebo českého jazyka – psaní slohu. V těchto předmětech je možné využít projektové vyučování a aktivitu s dílčími úkoly rozložit do delšího časového období.

AKTIVITA

„VYMODELUJ SI HO I.“

AKTIVITA

KROK 1: Ukažte žákům úvodní obrázek k filmu (partu dětí). Nechte každého žáka vybrat si jednu postavu, která je mu sympatická. Pak rozdělte žáky do malých skupin tak, aby v nich byly ideálně zastoupeny všechny děti z obrázku.

POZNÁMKA

Rozdělení můžete udělat i alternativně – můžete např. rozstříhat obrázek na jednotlivé postavy a nechat žáky stoupnout si k té, která je jim sympatická. Vzhledem k tomu, že budou žáci s vybranou postavou nějakou dobu setrvávat, je vhodné nechat volbu na nich.

KROK 2: V rámci malé skupinky nechte žákům nejprve možnost pracovat samostatně. Každý žák by měl v rámci samostatné práce vytvořit profil své vybrané postavy: rodinu, koníčky, plány do budoucnosti. Profil lze zpracovávat buďto výtvarně nebo literárně – záleží na vyučovaném předmětu.

KROK 3: Žáci v malé skupince si navzájem představí své výtvary.

KROK 4: Vyučující namátkově vybere jednu postavu a zkusí se ptát v celé třídě z jednotlivých skupinek na její profil. S velkou pravděpodobností se budou profily postav, které žáci vytvořili, velmi odlišovat.

OTÁZKA DO DISKUZE

Z čeho žáci usuzují, že dotyčný člověk je takový, jaký je?

Z čeho všeho usuzujeme na první pohled?

(Jak člověk mluví, stojí, voní, jak daleko stojí....?)

KROK 5: Tyto odlišnosti může pedagog využít pro vysvětlení rozdílu mezi tím, co vidím a tím, co usuzuji.

POZNÁMKA

Cvičení lze využívat i po delší dobu a zadání lze v tom případě rozšířit. Žáci by za postavy mohli vést např. deník a využívat ho v jednotlivých předmětech, jako je dějepis, zeměpis a další.

Aktivitu lze nasměrovat pouze k obrázkům postav z filmu. Lze ji však rozšířit o zhlédnutí celého filmu a následnou diskuzi o tom, v čem se filmové postavy lišily od postav, které si vymysleli sami žáci. Deníky by mohli žáci vést následně i pro postavy z filmu. Postavy si tak mohou po nějakou dobu dotvářet, modelovat jejich identitu.

2024

AKTIVITA „SETKÁNÍ PO 15 LETECH“

CÍL

Uvědomit si, jak naše vnímání lidí ovlivňuje také vnímání jejich budoucnosti a toho, čeho mohou v životě dosáhnout

FORMA

Samostatná práce, diskuze v celé třídě

PŘEDMĚTY

Občanská výchova, český jazyk

DOBA TRVÁNÍ

Domácí úkol a následná diskuze ve třídě během jedné vyučovací hodiny

AKTIVITA

„SETKÁNÍ PO 15 LETECH“

AKTIVITA

KROK 1: Po skončení filmu zadejte žákům úkol napsat, jak si představují, že bude vypadat život jednotlivých postav filmu (či jednoho vybraného) po 15 letech. Jaké budou mít vzdělání, jak, kde a s kým budou žít, jejich koníčky...

KROK 2: Společně v celé třídě potom několik postav vyberte a diskutujte, co žáci o jejich budoucnosti vymysleli.

KROK 3: Položte otázku, z čeho usuzovali na budoucnost a život jimi zvolené postavy. Co vedlo k tomu, že jsme o postavě přemýšleli takto? Můžeme o budoucnosti přemýšlet také jinak?

TEORETICKÁ VSUVKA

Při aktivitě jde o náhled na to, jak snadné je kategorizovat a na základě vnějších znaků vytvářet závěry o jednotlivých lidech a jejich budoucnosti. Není cílem odnaučit tento typ přemýšlení, ale umět ho reflektovat. Reflexe a uvědomění mohou vést k relativizaci stereotypizujících závěrů a k získání větší citlivosti v pohledu na danou situaci a člověka. Diskusi je proto možné na konci stočit i k tématu, zda se žáci již s něčím podobným setkali, v jakých situacích, jak se při tom cítili (např. situace, kdy se setkali s odsuzujícími výroky typu „ten se to nikdy nenaučí“, „na matiku prostě nemáš hlavu“, „ten roste pro kriminál“, „ta se nikdy na gymnázium nedostane“). Můžeme upozornit i na fakt, že v momentě, kdy se jedinec neustále setkává s podobnými výroky, má velmi malou šanci a motivaci vzepřít se a „jít proti stereotypu“, který o něm panuje.

Nápad vznikl během školení školitelů MKC na jaře 2008,
nositelem Mgr. K. Čepková

(„!/?:”)
*

AKTIVITA „VYMODELUJ SI HO II.“

CÍL

Uvědomit si rozdíl mezi tím, co vidím, a interpretací viděného

FORMA

Individuální práce, práce v malých skupinách, diskuse v celé třídě

PŘEDMĚTY

Výtvarná výchova, literatura, občanská výchova

DOBA TRVÁNÍ

Lze využít v přibližně třech za sebou jdoucích vyučovacích hodinách.

AKTIVITA

„VYMODELUJ SI HO II.“

AKTIVITA

KROK 1: Ukažte žákům úvodní obrázek k filmu (partu dětí). Nechte každého žáka vybrat si jednu postavu, která je mu sympatická.

KROK 2: Rozdělte žáky do skupin podle toho, jakou postavu si vybrali.

KROK 3: V rámci malé skupinky nechte žáky společně vytvořit profil vybrané postavy: rodinu, koníčky, plány do budoucnosti. Profil lze zpracovávat buďto výtvarně nebo literárně – záleží na vyučovaném předmětu.

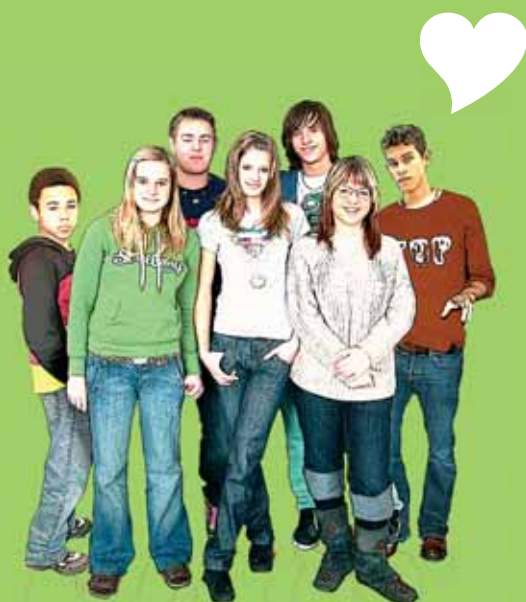
KROK 3: Jednotlivé skupiny žáků představí ostatním ve třídě profil své postavy.

KROK 4: Vyučující pustí žákům první část filmu (po první zvonění – minutáž 5:16).

KROK 5: Vyučující diskutuje se žáky rozdíly mezi jejich pohledem na děti z obrázku a tím, jak je představuje Vojta – konfrontace s filmem.

TEORETICKÁ VSUVKA

Konkrétní projevy kultury jsou velmi často vázané na soubor předešlých zkušeností a prožitků. Proto budou žáci do modelování postav nejspíše promítat své předchozí zkušenosti, vidění světa. Díky tomu, že bude vždy jedna skupinka tvořit profily k jedné postavě, lze snadno vymodelovat rozdíly hned na několika úrovních: žáci v jedné skupince budou mít různé profily ke stejné postavě, na druhou stranu se pravděpodobně ve třídě vyskytnou i podobnosti mezi profily tvořenými k různým postavám v různých skupinkách. Na to vše lze upozornit v rámci závěrečné diskuze.

AKTIVITA „KDO JE VOJTA?“

CÍL

Reflexe toho, jak vzniká předsudek

FORMA

Diskuze v celé třídě

PŘEDMĚTY

Občanská výchova

DOBA TRVÁNÍ

45 minut

AKTIVITA

„KDO JE VOJTA?“

AKTIVITA

KROK 1: Představte žákům téma hodiny.

KROK 2: Pusťte žákům začátek filmu až k bodu, kdy Vojta mluví o tom, jak se mu Eva líbí. Film zastavte v okamžiku, kdy Vojta říká „nemám šanci“ (minutáž 1:33).

KROK 3: Zastavte film a nechte žáky hádat, proč si Vojta myslí, že by s ním Eva nechtěla chodit.

KROK 4: Nereagujte na odpovědi žáků, místo toho pusťte film až do konce.

KROK 5: Diskutujte se žáky následující dva okruhy otázek:

Jaký byl rozdíl v tom, co si žáci vymysleli za důvody a jaký důvod měl Vojta skutečně?

Na základě čeho si žáci mysleli, že Vojta má důvody, které si sami vymysleli?

Myslíte si, že by mohla Eva s Vojtou chodit? Ať svůj dojem zdůvodní.

TEORETICKÁ VSUVKA

Žáci budou pravděpodobně překvapeni, až zjistí, že je Vojta Rom. Toto překvapení je vhodné se žáky reflektovat – proč jsou překvapeni? Jaký mají oni sami obraz Romů? Jedná se o velmi citlivé téma, žáky je potřeba nechat skutečně vysvětlit důvody, na diskuzi nespěchat. V případě, že budou argumentovat tím, že Vojta je vymyšlená postava, lze je ujistit, že tomu tak není, že postava Vojty vznikala na základě reálných předobrazů.

AKTIVITA „CO SE PÍŠE“

CÍL

Práce s předsudky, kritický přístup k informacím v médiích

FORMA

Domácí úkol, diskuse v celé třídě

PŘEDMĚTY

Občanská výchova, český jazyk a literatura

DOBA TRVÁNÍ

Domácí úkol a následná diskuse v jedné vyučovací hodině – 45 minut

AKTIVITA

„CO SE PÍŠE“

AKTIVITA

KROK 1: Podívejte se na první část filmu končící zvoněním (minutáž 5:16).

KROK 2: Spolu se žáky udělejte brainstorming o tom, proč si Vojta myslí, že s ním Eva nebude chtít chodit.

KROK 3: Zadejte žákům domácí úkol, aby se v tištěných médiích pokusili najít pět negativních a pět pozitivních příkladů prezentace některé národnostní, etnické nebo kulturní menšiny.

POZNÁMKA

V souvislosti se zadáním úkolu je vhodné upozornit žáky na několik skutečností z oblasti médií: Přirozenou tendencí médií je popisovat „svoji“ skupinu mnohem pozitivněji než skupiny jiné. Proto se může stát, že bude obtížné najít pozitivní příklady. V případě, že by žáci takové příklady nemohli najít ve většinovém tisku, mohou se podívat do tisku menšinového (škola může mít v knihovně zásobu různých časopisů vhodných k vypůjčení, lze zjistit odkazy na webové stránky – např. na www.vlada.cz – Rada vlády pro národnostní menšiny).

KROK 4: Na další hodině diskutujte se žáky o tom, co se jim podařilo najít.

Možné otázky: Jaký obraz najdeme v těchto různých periodických?

Na jaké texty narazíte nejčastěji? O čem jsou nejčastěji pozitivní texty a o čem negativní? Co je jejich předmětem? (můžete rozdělit i postavy a skupiny vystupující v textu do sloupečku plus a mínus)

KROK 5: Zkuste vybrat jeden článek a zadejte žákům úkol k jeho přeformulování /přepsání tak, aby nebyl stereotypizující ve vztahu k dané menšině.

TEORETICKÁ VSUVKA

Zajímavé je prozkoumat i pozitivní obrazy v médiích: Co zobrazují? Často jsou také stereotypní: např. „Rom jako představitel šoubyznysu“ souvisí se starým stereotypem hudebníka a umělce, který byl přijat v momentě, kdy hrál na pódiu. V této roli byl chválen a oslavován, jakmile šel po ulici nerozpoznán jako hvězda, byl stejně diskriminován a nepřijat. Povšimněme si, že většinová média označují něco jako „menšinové“ v momentě, kdy je to exotické a výjimečné (festivaly, svátky, chování mimo normu), zpravidla však nezobrazují běžné starosti lidí z menšin. Každodennost a norma je záležitostí většiny, menšiny nejsou její součástí – jako by ani nežily ve stejném světě. Menšinové nálepky se těžko zbavuje, existuje tendence označovat lidi různými přízvisky, které je udržují v menšinových škatulkách („černí autoři Ameriky“, písničci „etnickou literaturu“ nebo produkující „etnickou hudbu“).

Můžeme i rozebrat, kdo v článcích mluví, zvláště v případě negativně zabarvených textů. Zpravidla jsou to autority a instituce – starostové, odborníci, sousedé, zastupitelé nevládních organizací, učitelé, ředitelé. V případě zobrazení menšin často novináři neoslovují lidi samotné, pracují jen se skupinovým označením. Otázka do reflexe by tedy mohla znít: Máme možnost konfrontovat názor těchto autorit se životním příběhem člověka? Jak se můžeme přiblížit jeho zkušenosti?

AKTIVITA „CO SE KOMU HONÍ HLAVOU“

CÍL

Rozlišení toho, co vidím a toho, co interpretuji

FORMA

Samostatná práce, práce v malých skupinkách, diskuse v celé třídě

PŘEDMĚTY

Občanská výchova, český jazyka a literatura, výtvarná výchova

DOBA TRVÁNÍ

Projektové vyučování, lze využít v několika na sebe navazujících hodinách

AKTIVITA

„CO SE KOMU HONÍ HLAVOU“

AKTIVITA

KROK 1: Podívejte se na první část filmu končící zvoněním (minutáž 5:16).

KROK 2: Nechte každého žáka vybrat jednu z následujících postav:

Eva, Matouš, Jitka,...

KROK 3: Zadejte žákům úkol, aby se na základě znalosti první části filmu pokusili ztvárnit, co se jejich postavě honí hlavou. Úkol si mohou představit tak, že přemýšlí o tom, co by asi slyšeli, kdyby všechno to, co si postava myslí, mohli na vlastní uši slyšet. Je možné využít nejrůznější ztvárňovací techniky podle toho, ve kterém předmětu se metoda používá. Nejvhodnější jsou výtvarné nebo literární formy. Žáci ve vyšších ročnících by mohli aktivitu využít v mediální výchově nebo v dramatické výchově. V tomto případě by žáci to, co slyší, nahrávali nebo přehrávali (hraní rolí), a zároveň se učili pracovat s technikou i vlastním hlasem.

KROK 4: Žáci se s výsledky samostatné práce sejdou opět ve své malé skupince a tam si výtvary vzájemně předvádějí. Úkolem malé skupinky je sestavit seznam základních bodů, v čem se odlišovaly jejich představy o tom, co se postavě honí hlavou.

KROK 5: Diskuze v celé třídě o jednotlivých rozdílech. Diskuze by měla směřovat k poznání, že to, co vidíme, často neodpovídá skutečné realitě. Naše představy o myšlenkách druhých lidí jsou do značné míry ovlivněny vlastní zkušeností a vlastním viděním světa.

KROK 6: Přehrát film do konce.

TEORETICKÁ VSUVKA

Je vhodné diskutovat o existenci rozdílů mezi chováním navenek a tím, co se dotčenému skutečně honí v hlavě. Ovlivněno osobnostní strukturou, očekáváním okolí, přebíráním sociálních rolí, snaha o konformitu se skupinou apod.

AKTIVITA „DO KOHO SE ZAMILOVAT“

CÍL

Rozvoj kritického myšlení, pluralitní pohled na svět

FORMA

Práce v malých skupinkách, prezentace ve třídě

PŘEDMĚTY

Výtvarná výchova, dramatická výchova, občanská výchova

DOBA TRVÁNÍ

45 minut

AKTIVITA

„DO KOHO SE ZAMILOVAT“

AKTIVITA

KROK 1: Podívejte se na první dvě části filmu končící momentem, kdy se Vojtovi při hodině biologie celý svět rozmlží (minutáž 10:58).

KROK 2: Zadejte žákům úkol vytvořit portrét svého ideálního partnera. Jak by měl vypadat? Jaké by měl mít vlastnosti? Žáci mohou partnera kreslit a doplňovat do výtvarného díla jeho vlastnosti nebo ho mohou ztvářňovat metodami dramatické výchovy.

KROK 3: Nechte žáky rozdělit se do skupinek podle toho, jak sami chtějí. Ve skupinkách by se měli cítit dobře a měla by mezi nimi být vybudovaná základní důvěra. Proto nechte rozdělení na žácích samotných.

KROK 4: Zadejte žákům do skupinek úkol, aby představili svého ideálního partnera. Na základě prezentovaného by měli zkusit shrnout rozdíly v jejich představách.

KROK 5: Každá skupinka předvede před třídou své „rozdílné představy“. Je třeba dbát na zachování intimity a diskusi směřovat spíše ke shrnutí shodných bodů a rozdílů, které vyplynuly z diskuse v malých skupinkách. Žáci nebudou muset před celou třídou hovořit o příliš intimních a citlivých záležitostech. Cílem diskuze je zprostředkovat rozmanitost v očekáváních.

TEORETICKÁ VSUVKA

Diskuzi je možno vést např. směrem k rozdílným očekáváním na úrovni hodnot. Rozdíly v hodnotách jsou samy o sobě dané do značné míry kulturou, a právě při výběru partnera je dobře vidět, jak velkou roli hrají.

AKTIVITA „JAK TO DOPADNE“

CÍL

Rozvoj kreativity, pluralitní pohled na svět

FORMA

Práce v malých skupinkách, prezentace ve třídě

PŘEDMĚTY

Český jazyk a literatura, dramatická výchova, občanská výchova

DOBA TRVÁNÍ

2 x 45 minut

AKTIVITA

„JAK TO DOPADNE“

AKTIVITA

KROK 1: Podívejte se na první část filmu končící zvoněním (minutáž 5:16) a pusťte ještě první kousek druhé části končící rvačkou mezi Filipem a Matoušem (minutáž 6:27).

KROK 2: Nechte žáky rozdělit se do skupinek po pěti tak, aby se jim společně dobře pracovalo.

KROK 3: Zadejte žákům úkol, ať společně vymyslí a ztvární pokračování příběhu. Alternativou je zadat žákům úkol vymyslet, jak by se dále chovali na místě Vojty.

KROK 4: Jednotlivé skupinky ostatním předvedou výsledky své práce. S velkou pravděpodobností vznikne několik variant pokračování příběhu.

KROK 5: Spolu se žáky se podívejte na pokračování filmu.